

Freni Patlamış Düşlerim

— marcel · 02 Ocak 2012

çürümüş bir çöl kokusu sinmişken çehreme,
sessizce kanatılmış bir mühür, mecalimde
vahalarda yuvalanmış sancılarımı didikleyen akbabalar,
bir bedevi söküp atıyor dehlizini önüme,
canı acıyor rüyalarımın, karanlık yiyici kaktüsler yüzünden.

acıkan öyküler doyurmak için karnını, ölü cümleler arıyorlar,
temizlikçi kahinler bulmacalar çözüyor şemsiyemin altında,
düşler gürlüyor, göz kararı yağmur serpilecek anılarıma,
nasıl keselim düşlerinizi diye soruyor berber,
paraşütsüz yüzmeyelim yeter diyorum.

Sonra bir süre nezarete tutuluyorum bıçağı ters elimle tuttuğum için,
oyşa hüznülerim sağda, tutkularım solda olmalıymış peçetemin üstünde,
cenaze levacımatçıları, cesetlere gönderdikleri mektupların pulunu yalıyor iştahla,
kimsesiz çocuklar, buldukları mermi çekirdeklerini çitliyor,
nazarlara gelmesin diye daha çok kurşun döküyorlar yoksulların üstüne.
ip atlayan ay çok mızıkçı, beyazlatmayacak geceyi,
güneş çok kızgın, üstünde sahanda sancı pişirdiğim için,
tüm bu tablolar ve tabloları duvarda tutan fani çiviler avuçlarımda birikiyor.

Baldırımda kocaman bir düş lekesi, beni oradan tanırırsınız,
bir de sararmış kirpiklerimden çıkarırsınız simamı.
Zaten tüm gözyaşlarımı vesikalık çektiriyorum son zamanlarda.

Ve yeşil ışıpta geçiyor içimden meddahlar,
düş çalışması nedeniyle özür dileriz verdiğimiz rahatsızlıktan,
yollarda birikmiş, ilgisizlikten kokuşmuş notalar yüzünden bir süre tek şeritte uçacağız,
ihtiyatlıyım ki, beslenme çantamda kısa don desenli yüzlerce yara bantı,
Ve şu an tek anımsadığım, f tipi köy hücrelerinde biriktirilmiş paslı filketeler,
mektepte pazularıma takılan kırmızı ironik kurdelalar,
defterimin arasında kuruttuğum önlük yakalarım,
her acıktığımda ağzıma attığım renkli tebeşir şekerleri.

Uzaklaşıyorum artık kızamık geçirmiş sileceksiz tosbağamla,

gömlek cebimde mürekkebi akmış rubailer,
ruhumun tam üstünde patlamaktan korkan bir siğil,
neyse ki aşları tam hayallerimin...

Oktay Coşar